

Б. Бувєвський

Ластівко

нашої хати

mf a tempo

Ла_ стів_ко на _ шо _ ї ха - ти,

Київ - 2011

Б. Буевський

Ластівко
нашої хати

ЗБІРКА ПІСЕНЬ ДЛЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО
І МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

На вірші М.Вінграновського

Київ - 2011

Цю збірку пісень для дітей відомого українського композитора Бориса Буєвського написано в співдружності з поетом Миколою Вінграновським у вісімдесятих роках минулого сторіччя. Музика композитора розгортається відповідно до змісту своєрідних віршів-мініатюр поета. Поєднання звичайної побутовості з казковим світом дитячої уяви зацікавить маленьких слухачів.

Збірка рекомендується вихователям дитячих садочків, учителям музики загальноосвітніх шкіл, керівникам дитячої художньої самодіяльності та батькам, які хочуть, щоб їхні діти були причетні до чарівного світу музики і співу. Тому автор сподівається, що ці пісні дітям співатимуть переважно дорослі, як, бува, хтось у родині розповідає щось або читає книжку для своїх дітей.

Перше видання цієї збірки було здійснено видавництвом „Музична Україна” 1981 року накладом 5000 примірників. Але чи знайдеться сьогодні в Україні хоч кілька примірників такого унікального видання? Тому за підтримки Всеукраїнського товариства „Просвіта” ім. Тараса Шевченка виник задум про перевидання збірки з нагоди 76-ліття композитора Бориса Буєвського у червні 2011 року та 75-ліття з дня народження поета Миколи Вінграновського 7 листопада 2011 року.

При перевиданні збірка зазнала деяких змін — використано лише нотний матеріал і тексти віршів із першого видання. Збірка пісень „Ластівко нашої хати” розпочинає нове життя з благословення композитора Бориса Буєвського, який тепер живе і працює в Бельгії.

Помірно

Музична партитура першого системного зразка. Верхня частина містить вокальну лінію з нотами та літерами пісеньки: „Ця каз - ка на”. Нижня частина містить фортепіанне супроводження з нотами на двох ступенях (співбас і тенор). Темпозначення „Помірно” та динамічне позначення *mp* вказані над вокальною лінією.

Музична партитура другого системного зразка. Вокальна лінія продовжує текст: „бі - лях ла - пах і - де у - но - ці по до -”. Фортепіанне супроводження продовжується на двох ступенях.

Музична партитура третього системного зразка. Вокальна лінія завершує текст: „- ро - зі. І мі - сяць те - че по ха -”. Фортепіанне супроводження завершується на двох ступенях.

-тах, і в каз - ки на ві - ях сльо - зи. І - ка!

Ця казка на білих лапах
Іде уночі по дорозі,
І місяць тече по хатах,
І в казки на віях сльози.

Іде вона й тихо плаче:
Андрійка ніде не бачить.
Чи ліг вже Андрійко спати,
І де ж це Андрійкова хата?

В торбині у казки – літо,
Зима в тій торбині та осінь,
Ліси в тій торбині й квіти,
Де казці бувають довелось.

Іде вона, наша казка,
Аж дивиться – наша хата!
Андрійко не ліг ще спати,
Заходь в нашу хату, будь ласка!

Бадьоро, весело

До нас прийшов ле -

- ле - ки з ко - со - ю на плес - ті, во -

- ди на - зив - ся з гле - ка та й сів на спо - ри -

ші, во - ди на - пив - ся з гле - ка та й

сів на спо - ри - ші. І с - чі.

До нас прийшов лелека
З косою на плечі,
Води напився з глека
Та й сів на спориші. } Дівчі

І так сидів лелека
І думав те, що знав:
Пропало десь далеко
Все, що косити мав. } Дівчі

Пропало десь далеко.
Не видно вдень, вночі...
І плакав наш лелека
З косою на плечі. } Дівчі

Що робить сонце?

Помірно

Що ро - бить сон - це у - но - чі, ко - ли у лі - са на пас.

- чі то - нень - ка зі - ронь - ка си - дить, - що ро - бить

сон - це? - Сон - це спить. я.

Що робить сонце уночі,
Коли у ліса на плечі
Тоненька зіронька сидить, -
Що робить сонце? - Сонце спить.

Що робить місяць по ночах,
Коли земля йому в очах,
Земля, ромашка і вода, -
Тоді він сонце вигляда.

Що роблять сонце й місяць вдвох,
Коли в снігах біліс мох,
На сіножать сніги сніжать
І снігурі в снігу лежать?

Тоді їм холодно обом
З моїм собакою й котом.
З них кожен холодно сія,
І літа ждуть вони, як я.

Коліскова зайченяті

Не поспішаючи

При - спа - ло про - со про - се - ня, а... й по -

про - сту - ва - ло про - со, де в ам - ці спа - ло зай - че -

Музична партитура з українськими текстами пісеньки. Включає вокальну лінію та фортепіанне супроводження. Текст пісеньки розбитий на чотири двічі.

Музична партитура з українськими текстами пісеньки. Включає вокальну лінію та фортепіанне супроводження. Текст пісеньки розбитий на чотири двічі.

Музична партитура з українськими текстами пісеньки. Включає вокальну лінію та фортепіанне супроводження. Текст пісеньки розбитий на чотири двічі.

Музична партитура з українськими текстами пісеньки. Включає вокальну лінію та фортепіанне супроводження. Текст пісеньки розбитий на чотири двічі.

Музична партитура з українськими текстами пісеньки. Включає вокальну лінію та фортепіанне супроводження. Текст пісеньки розбитий на чотири двічі.

Приспало просо просеня,
Й попростувало просо,
Де в ямці спало зайченя } Двічі
І в сні дивилось косо.

Йому сказало просо: „Спи,
Заплющ косеньке око,
Залізли коники в снопи, } Двічі
І хмара спить високо.

Заснув у хащі сірий вовк
І лапою укритися.
Той сірий вовк в воді намок } Двічі
І спати завовчився.

Заснуло поле і горби,
І на дорозі пуста.
В солодкім сні біля верби } Двічі
Росте твоя капуста.

Заплющ косеньке око й ти,
Підстав під вухо лапку.
Як будеш спать – будеш рости, } Двічі
Маленьке зайченятко”.

До ластівки

Не поспішаючи

mp *rit.*

mf a tempo

Ла-стів_ко бі-лі вік-на, ла-стів_ко

a tempo

на-шо-ї ха-ти, що то-бі,

лас-тів_ко, да-ти: ме-ду, бор-щу чи пішо-

на? на-шо-ї ха-ти.

Ластівко біля вікна,
Ластівко нашої хати,
Що тобі, ластівко, дати:
Меду, борщу чи пінона?

Ластівко, літа кінець.
Діток твоїх би до хати,
І научу їх писати:
„Небо, Дніпро, горобець”.

Ластонько, де не літайся –
Мало налітатись вволю:
Ще народись та удайся
В небо, вітчизну і волю.

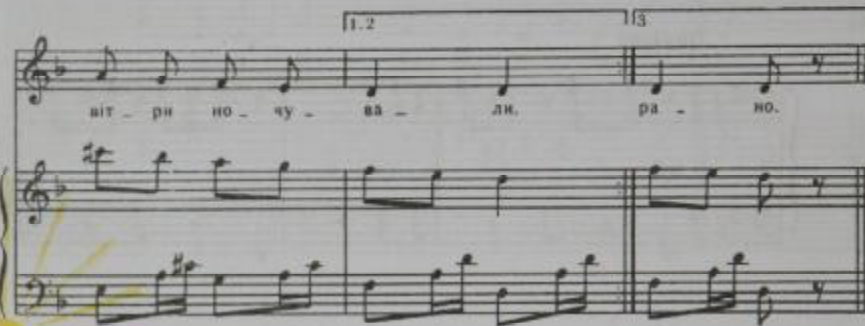
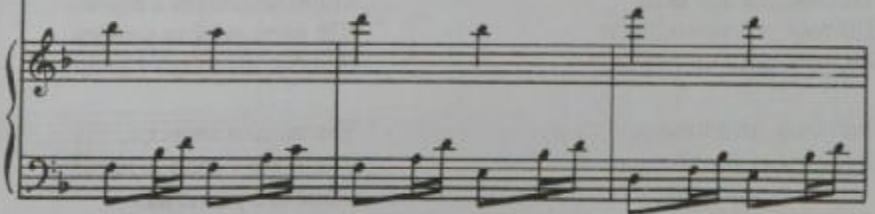
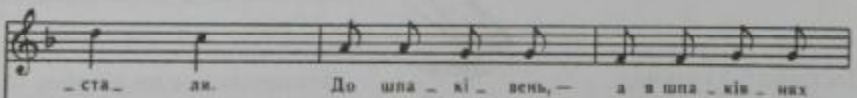
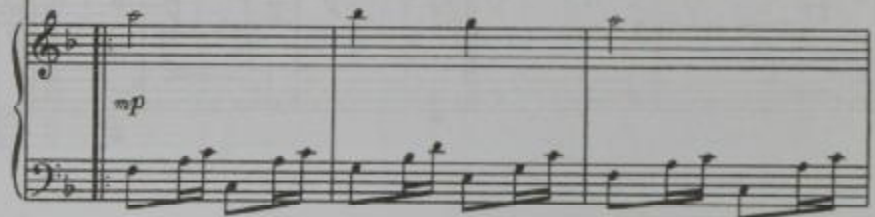
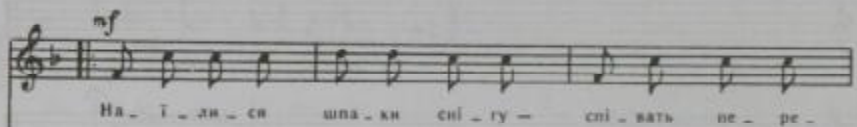
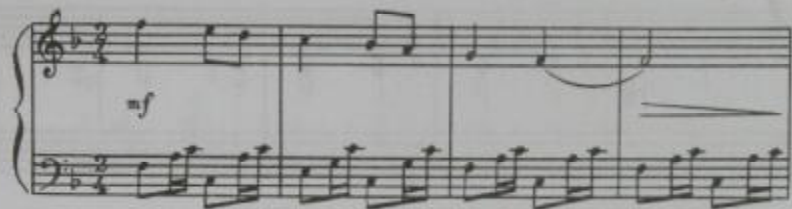
Так воно в світі і є,
Так воно є щоб літати...
Сонечко рідне моє,
Ластівко нашої хати.

Шпаки

Жваво

Наїлися шпаки снігу –
Співать перестали.
До шпаківень, –
А в шпаківнях вітри ночували.

Один вітер – вітер Грудень,
Другий вітер – Січень.
Третій – Лютий, льодом кутий,
Дощиком побитий.

Заплакали шпаки журно,
Знялись за туманом.
Прилетіли весну стріти –
Прилетіли рано.

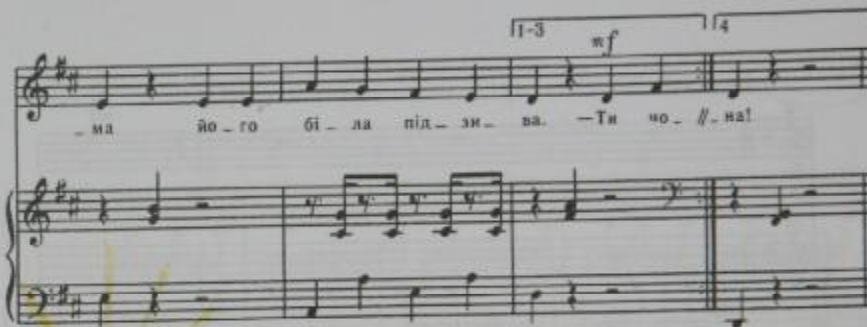
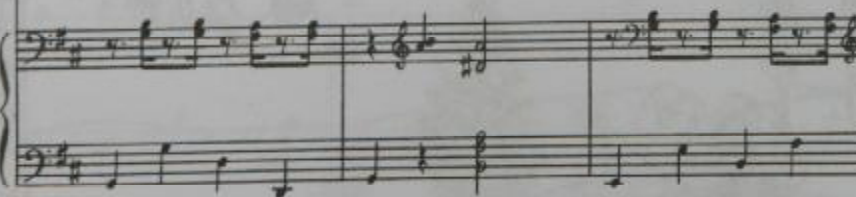
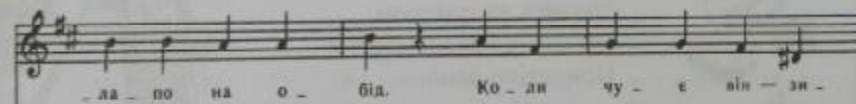
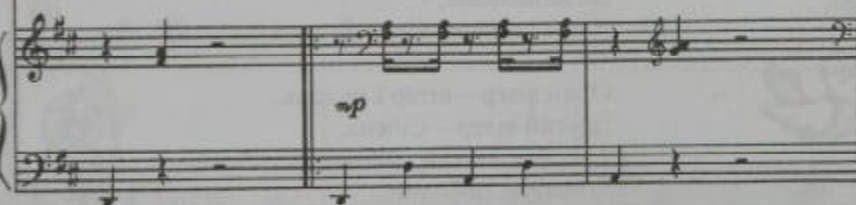

Чорний кіт

Помірно

Іде кіт через лід
Чорнолапо на обід.
Коли чує він - зима
Його біла підзива.

- Ти чого йдеш через лід
І лишаєш чорний слід?
- Бо я чорний, - каже кіт, -
Я лишаю чорний слід.

Коли ж біла ти сама,
То білий тут дотемна!
І пішов кіт через лід
Чорнолапо на обід.

Стала зимонька сумна: } Двічі
За котом ішла весна!

Інжир

Помірно

mf

у

mp

сріб - не цар - ство цвир - ку - нів од віт - ру

го - лу - бо - го у - пав ін - жир, і

ро - зім - лів і не ска - зап ні - чо - го.

По - го по - ню - ха - ла о - са сво -

- тім жов - тень - кин но - сом. По - го на -

- ди - ба - ла ро - са, на нім у -
сі - лась ро - со. Цар / чо - го.

У срібне царство цвіркунів
Од вітру голубого
Упав інжир, і розімлів,
І не сказав нічого,
Його понюхала оса
Своїм жовтеньким носом.
Його надибала роса,
На нім усілась роса.

Цар цвіркунів Цвіркун-співець
Інжира як побачив,
То так зрадив – хай тобі грець! –
Що аж зайшовся плачем.

За цвіркуном – у плач оса
Осиною сльозою,
А за осою і роса
Сльозою росяною!

Утрюх так плакали вони
Від радості і щастя,
Що цей інжир ім до весни
За мед солодшим здається.
У срібне царство цвіркунів
Од вітру голубого
Упав інжир, і розімлів,
І не сказав нічого.

Рухливо

По - ча - па - ли ка - че - ня - та та по - ча - по -

- ло - ті, ка - че - ня - та -

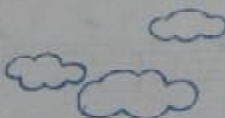
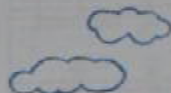
ча - пе - ня - та, су - хо ім у ро - ті.

Почапали каченята
Та по чаполоті,
Каченята-чапенята,
Сухо їм у роті.

В білих льолях сплять лілеї,
Чаплєня на чатах.
Ці лілеї – дрімолєї,
А ми – каченята!

Свого дядька ми приспали,
І тата, і маму,
Діда-качуря поклали
Спать на красноталю.

А самі, хоч далеченько,
Чап – по чаполоті
До води, до водиченьки
Сухо ж нам у роті!

Композитор Борис Миколайович Буєвський народився 7 червня 1935 року в Кривому Розі. Музикувати почав ще в дитинстві. Навчався в Криворізькій музичній школі, потім у музичному училищі при Ленінградській консерваторії, а по закінченню — у Харківській державній консерваторії по класу композиції. Після навчання переїхав до Києва, де і відбувся його творчий злет.

Композитор створив десять симфоній, ораторію "Мандрівки серця" на вірші Л. Костенко, два балети, шість концертів, камерні, інструментальні та вокальні твори, близько ста ліричних пісень, кіномузику (50 фільмів різних жанрів), музику для театру, радіо й телебачення, а мультфільми з його музикою полюбилися дорослим і дітям особливо "Як козаки у футбол грали".

Твори Бориса Буєвського приваблюють мелодійністю, багатством фантазії, свіжістю виражальних засобів. Краєці з них увійшли до репертуару провідних українських виконавців і здобули широку популярність. Пісня "На долині туман" на слова В. Діденка стала народною, а це найвище визнання таланту митця.

Пісні Бориса Буєвського, що увійшли в цей збірничок — окрема сторінка в творчій біографії композитора. Ця спільна праця двох великих талантів, маестро Буєвського і поета Миколи Вінграновського, є добрим подарунком для наших дітей.

Микола Степанович Вінграновський (1936—2004) — видатний поет, український письменник-шістдесятник, режисер, актор, сценарист народився в селі Боголиць (нині Первомайськ) Миколаївської області. Згадуючи своє дитинство, письменник стверджує, що змалечку пам'ятав лише степ: „Скрізь, куди не глянь — степ, степ і степ". Не знав він тоді ще ні Дніпра, ні Довженка. А потім була війна, тяжкі пововні роки. Закінчив Інститут кінематографії в Москві, куди його забрав Олександр Довженко з акторського відділення Київського інституту театрального мистецтва.

Писати вірші почав у студентські роки. Перші поезії з'явилися 1958 року на сторінках журналів „Дніпро" та „Жовтень" („Дзвін"). Перша поетична збірка „Атомні прелюді" вийшла 1962 року, а через п'ять років побачила світ друга поетична збірка „Сто поезій". Згодом до читача прийшли книжки „Поезії", „На срібнім березі", „Київ", „Губами теплими і оком золотим", „Цю жінку я поблю", повістей „Первінка", „Сіроманець", „У глибині дощів", „Літо на Десні", роману „Северин Наливайко".

У диточій літературі Микола Вінграновський заявив себе на початку шістдесятних років, коли в журналі „Ранок" з'явилися оповідання „Биль-биль-биль" і „Чорти". Тоді ж було надруковано і його перші вірші для дітей, які увійшли в окрему збірку „Андрійко-говорійко", а трохи пізніше побачили світ оригінальні книжки поезій „Мак", „Літній ранок", „Літній вечір" та інші. Найповніше видання доробку — „Вибрані твори в трьох томах" (2004).

Постановник десяти художніх і документальних фільмів. Лауреат Державної премії України імені Тараса Шевченка, літературної премії „Благовіст", Міжнародної премії Фондації Антоновичів.

ЗМІСТ

Про казку	3
Про лелеку	5
Що робить сонце?	7
Колискова зайченяті	9
До ластівки	12
Шпаки	14
Чорний кіт	16
Інжир	18
Каченята	21

Автор щиро вдячний Всеукраїнському товариству „Просвіта” ім. Тараса Шевченка та Міжнародній асоціації „Козацтво” за сприяння та допомогу в виданні цієї збірки

Бібліотека „Слово Просвіти”

Передплатний індекс 30617

Борис Миколайович БУЄВСЬКИЙ

ЛАСЛІВКА НАШОЇ ХАТИ

Збірник пісень для дітей дошкільного
та молодшого шкільного віку

Керівник проекту Любов Голота
Упорядкування та оформлення Михайла Сопівника
Редактор Надія Бандура

Формат – 84х108 1/8

Умовно-друкарських аркушів – 3, сторінок – 24

Наклад – 500 прим.

01001 м. Київ-1, вул. Хрещатик, 10-6.